

นอกจากนี้ ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษกับโรคจิตกึ่งลงจากการเจ็บป่วย ซึ่งผู้ป่วยที่กังวลว่าจะมีหรือเจ็บป่วยร้ายแรง ทำการวัดอุณหภูมิร่างกายและการหายใจของเขาในลักษณะย้ำคิดย้ำทำและย้ำคิดย้ำทำ บางครั้ง coronavirus ได้สร้างความรู้สึกหวาดระแวงที่รวมอยู่ในแกนกลางในอุดมคติที่มีเนื้อหาข่มเหง

กระตุ้น โดยข้อมูลความเป็นจริงหรือข่าวที่อ่านบนโซเชียลมีเดีย ถึงกระนั้น ก็ทำให้เกิดพฤติกรรมหมกมุ่น เช่น การล้างมืออย่างต่อเนื่อง การฆ่าเชื้อตนเอง โดยไม่มีข้อจำกัด การไม่ออกจากบ้านแม้ในความจำเป็นที่จำเป็นเพราะกลัวว่าจะติดเชื้อและปิดหน้าต่างไว้เสมอ

สุดท้ายนี้ โควิด-19 ของใครหลายคนเป็นความบอบช้ำ ซึ่งถึงแม้จะมีประสบการณ์โดยตรงในบุคคลแรกหรือโดยอ้อม (สมาชิกในครอบครัวที่เสียชีวิตจากไวรัสโคโรนา) ก็ตาม ทำให้บางคนต้องทนทุกข์จากความเครียดเฉียบพลันซึ่งในวงกว้างที่สุด แบบฟอร์ม (มากกว่าหนึ่งเดือน) สิ่งที่เราเรียกว่าโรคเครียดหลังบาดแผล

โดยสรุป เราสามารถถามคำถามกับตัวเองได้:

"จะหลีกเลี่ยงการสร้างโรคจิตเวชได้อย่างไรเมื่อเรารู้ถึงการสูญเสียความเป็นอยู่ที่ดีในชีวิตของเรา"

การป้องกันอย่างแน่นหนาโดยการแทรกแซงของผู้เชี่ยวชาญในระยะแรกสามารถหลีกเลี่ยงความผิดปกติเรื้อรังที่มีนัยสำคัญทางจิตได้

หากคุณต้องการทราบข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนี้และหัวข้ออื่น ๆ อีกมากมายที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยา ให้ทำตามสายตรงของเรากับ Dr. Griguoli และ Dr. Cantagallo! เพียงไปที่หน้า Facebook ของเรา ในส่วนวิดีโอ คุณจะพบวิดีโอที่บันทึกสดทั้งหมดที่มีชื่อว่า "On Psychology"

**นอกจากนี้อย่าพลาดนัดต่อไปในวันจันทร์ที่ 14 กุมภาพันธ์:
เนื่องในโอกาสวันวาเลนไทน์เราจะพูดถึง "การสื่อสารในคู่รัก"**

ความอ่อนแอหมายถึงการสูญเสียความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ กล่าวคือ ผู้คนไม่สามารถขยับกล้ามเนื้อได้ตามปกติ แม้ว่าจะพยายามอย่างหนักก็ตาม อย่างไรก็ตาม คำนี้มีมักถูกใช้ในทางที่ผิด

ผู้ที่กล้ามเนื้อแข็งแรงปกติหลายคนมักรู้สึกอ่อนแอเมื่อเกิดปัญหาเมื่อยล้า หรือเมื่อการเคลื่อนไหวจำกัดด้วยความเจ็บปวดหรือข้อตึง

กล้ามเนื้ออ่อนแออาจเป็นสัญญาณของความผิดปกติของระบบประสาท

สำหรับคนที่ขยับกล้ามเนื้อโดยสมัครใจ (เรียกว่า การหดตัวของกล้ามเนื้อโดยสมัครใจ)

สมองจะต้องสร้างสัญญาณที่เคลื่อนที่ไปตามเส้นทางจาก

- สมอง
- ผ่านเซลล์ประสาทในก้านสมองและไขสันหลัง
- ผ่านเส้นประสาทตั้งแต่ไขสันหลังไปจนถึงกล้ามเนื้อ (เรียกว่า เส้นประสาทส่วนปลาย)
- ผ่านการเชื่อมต่อระหว่างเส้นประสาทและกล้ามเนื้อ (เรียกว่า ชุมทางประสาทและกล้ามเนื้อ)

การใช้สมองในการขยับกล้ามเนื้อ

การเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อมักเกี่ยวข้องกับการสื่อสารระหว่างส่วนหลังกับสมองผ่านเส้นประสาท แรงผลักดันให้ขยับกล้ามเนื้อสามารถเกิดขึ้นได้จากความรู้สึก ตัวอย่างเช่น ปลายประสาทพิเศษในผิวหนัง (ตัวรับความรู้สึก) ทำให้เราสามารถระบุบางสิ่งด้วยการสัมผัส เช่น

พื้นผิวของผ้าหรือมองหาเหรียญห้าเซ็นต์ในกระเป๋าท่ามกลางเหรียญต่างๆ
ข้อมูลนี้จะถูกส่งไปยังสมองซึ่งสามารถส่งข้อความไปยังกล้ามเนื้อเพื่อบอกวิธีการตอบสนอง
การแลกเปลี่ยนประเภทนี้เกี่ยวข้องกับวิถีประสาทที่ซับซ้อนสองทาง:

- เส้นทางสู่สมองของเส้นประสาทรับความรู้สึก
- เส้นทางของเส้นประสาทสั่งการไปยังกล้ามเนื้อ

การใช้สมองในการขยับกล้ามเนื้อ

เมื่อตัวรับความรู้สึกในผิวหนังตรวจพบความเจ็บปวดหรือการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิ พวกมันจะส่งซีพจร (สัญญาณ) ซึ่งส่งไปยังสมองในที่สุด แรงกระตุ้นจะถูกส่งไปตามเส้นประสาทรับความรู้สึกไปยังไขสันหลังแรงกระตุ้นข้ามไขแนปส์ (จุดเชื่อมต่อระหว่างเซลล์ประสาทสองเซลล์) ระหว่างเส้นประสาทรับความรู้สึกกับเซลล์ประสาทในไขสันหลัง แรงกระตุ้นส่งผ่านจากเซลล์ประสาทในไขสันหลังไปยังด้านตรงข้ามของไขสันหลัง

1. แรงกระตุ้นจะถูกส่งไปยังไขสันหลังและผ่านก้านสมองไปยังฐานดอกซึ่งเป็นศูนย์ประมวลผลทางประสาทสัมผัสที่อยู่ลึกเข้าไปในสมอง
2. แรงกระตุ้นข้ามไขแนปส์ในฐานดอกไปยังเส้นใยประสาทที่ส่งไปยังเยื่อหุ้มสมองรับความรู้สึก (บริเวณที่รับและตีความข้อมูลที่มาจากตัวรับความรู้สึก)
3. เยื่อหุ้มสมองรับความรู้สึกได้รับแรงกระตุ้น ภายหลังบุคคลสามารถตัดสินใจที่จะเริ่มการเคลื่อนไหว ซึ่งกระตุ้นเยื่อหุ้มสมองสั่งการ (บริเวณที่วางแผน ควบคุม และดำเนินการเคลื่อนไหวโดยสมัครใจ) เพื่อสร้างแรงกระตุ้น
4. เส้นประสาทที่ส่งแรงกระตุ้นส่งผ่านไปยังด้านตรงข้ามฐานของสมอง
5. แรงกระตุ้นจะถูกส่งไปยังไขสันหลัง
6. แรงกระตุ้นข้ามไขแนปส์ระหว่างเส้นใยประสาทในไขสันหลังและเส้นประสาทสั่งการซึ่งอยู่ในไขสันหลัง
7. แรงกระตุ้นจะปล่อยไขสันหลังไปตามเส้นประสาทของมอเตอร์

ที่ชุมทางประสาทและกล้ามเนื้อ (เช่น ที่เส้นประสาทเชื่อมต่อกับกล้ามเนื้อ)

แรงกระตุ้นจะส่งผ่านจากเส้นประสาทสั่งการไปยัง
แผ่นมอเตอร์บนกล้ามเนื้อ
ซึ่งจะกระตุ้นการเคลื่อนไหวของส่วนหลัง

นอกจากนี้ปริมาณของเนื้อเยื่อของ
กล้ามเนื้อจะต้องปกติและเนื้อเยื่อ
จะต้องสามารถหดตัวเพื่อตอบสนองต่อ
สัญญาณจากเส้นประสาท ด้วยเหตุนี้

ความอ่อนแอที่แท้จริงจึงเป็นเช่นนี้เมื่อส่วนหนึ่งส่วนใดของเส้นทางนี้ (สมอง ไขสันหลัง เส้นประสาท กล้ามเนื้อ หรือส่วนเชื่อมต่อระหว่างส่วนเหล่านี้) เสียหายหรือเป็นโรค

ความอ่อนแอสามารถพัฒนาอย่างกะทันหันหรือค่อยเป็นค่อยไป

มันสามารถส่งผลกระทบต่อกล้ามเนื้อทั้งหมดในร่างกาย (เรียกว่าความอ่อนแอทั่วไป) หรือเพียงบางส่วนเท่านั้น

ตัวอย่างเช่น ขึ้นอยู่กับตำแหน่งที่ไขสันหลังได้รับความเสียหาย

ความผิดปกติของไขสันหลังสามารถทำให้ขาอ่อนแรงได้เท่านั้น

อาการขึ้นอยู่กับว่ากล้ามเนื้อส่วนใดได้รับผลกระทบ ตัวอย่างเช่น เมื่อความอ่อนแอส่งผลกระทบต่อกล้ามเนื้อหน้าอก

ผู้คนอาจหายใจลำบาก

เมื่อส่งผลกระทบต่อกล้ามเนื้อที่ควบคุมดวงตา ก็อาจทำให้มองเห็นได้สองครั้งกล้ามเนื้ออ่อนแรงสมบูรณ์ทำให้เกิดอัมพาต

คนอาจมีอาการอื่นๆ ขึ้นกับสาเหตุของความอ่อนแอ อาการอ่อนแอมักมาพร้อมกับความรู้สึกลดผิดปกติ เช่น รู้สึกเสียวซ่า

รู้สึกเสียวซ่าของเข็มและเข็มหมุด และอาการชา

สาเหตุของความอ่อนแอ

เนื่องจากปัญหาในการทำงานในส่วนเดียวกันของเส้นทางสัญญาณทำให้เกิดอาการคล้ายคลึงกัน

โดยไม่คำนึงถึงสาเหตุ สาเหตุหลายประการของความอ่อนแอของกล้ามเนื้อจึงมักถูกจัดกลุ่มตามตำแหน่ง

(ดูสาเหตุและคุณลักษณะบางประการของความอ่อนแอของกล้ามเนื้อ) กล่าวคือ สาเหตุจะจัดกลุ่มตามสาเหตุต่างๆ

ที่ส่งผลกระทบต่อสมอง ไขสันหลัง เส้นประสาทส่วนปลาย กล้ามเนื้อ หรือความเชื่อมโยงระหว่างเส้นประสาทและกล้ามเนื้อ
อย่างไรก็ตาม โรคบางอย่างส่งผลกระทบต่อสถานที่มากกว่าหนึ่งแห่ง

- สาเหตุทั่วไป
- สาเหตุจะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับว่าจุดอ่อนนั้นเป็นแบบทั่วไปหรือมีผลกับกล้ามเนื้อเฉพาะเจาะจงเท่านั้น
- สาเหตุที่พบบ่อยที่สุดของความอ่อนแอทั่วไปคือ

ความสมบูรณ์ของร่างกายโดยรวมลดลง (เรียกว่า deconditioning)

ซึ่งอาจเป็นผลมาจากโรคภัยไข้เจ็บและ/หรือการลดลงของการสะสมทางกายภาพ (ความอ่อนแอ) เช่น มวลกล้ามเนื้อ

ความหนาแน่นของกระดูก และความสามารถของหัวใจและปอดในการทำงานโดยเฉพาะใน ผู้สูงอายุ

1. การสูญเสียเนื้อเยื่อของกล้ามเนื้อ (ลดลงหรือลีบ) เนื่องจากการไม่ได้ใช้งานหรือนอนบนเตียงเป็นเวลานาน เช่น ในหอผู้ป่วยหนัก (ICU)
2. ความเสียหายของเส้นประสาทเนื่องจากการเจ็บป่วยหรือการบาดเจ็บรุนแรง เช่น แผลไหม้รุนแรงหรือเป็นวงกว้าง
3. ภาวะบางอย่างที่ทำลายกล้ามเนื้อ เช่น ระดับโพแทสเซียมต่ำ (ภาวะโพแทสเซียมในเลือดต่ำ) การดื่มแอลกอฮอล์มากเกินไป หรือการใช้คอร์ติโคสเตียรอยด์
4. ยาที่ใช้ทำให้กล้ามเนื้อเป็นอัมพาต (เช่น เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้คนเคลื่อนไหวระหว่างการผ่าตัดหรือเมื่อต้องเครื่องช่วยหายใจ)